

ความเห็นในการวินิจฉัยคดีส่วนตน
ของ นายชัช ชลวร ประธานศาลรัฐธรรมนูญ

คำวินิจฉัยที่ ๘/๒๕๕๒

เรื่องพิจารณาที่ ๒๔/๒๕๔๘

วันที่ ๖ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๒

เรื่อง ศาลแพ่งสงฆ์คำโต้แย้งของจำเลย (บริษัท ชันวาอินเตอร์ฟูด จำกัด ที่ ๑ และนายบุญเอก โชควัฒนา ที่ ๒) เพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยกรณีพระราชบัญญัติบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๒๖ ประกอบมาตรา ๒๘ และมาตรา ๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๒ พ.ศ. ๒๕๔๗ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๓๐ มาตรา ๒๑๘ และมาตรา ๒๑๙ หรือไม่

ประเด็นวินิจฉัย

ประเด็นที่หนึ่ง พระราชบัญญัติบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๒ พ.ศ. ๒๕๔๗ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๘ และมาตรา ๓๐ หรือไม่

ประเด็นที่สอง พระราชบัญญัติบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๒ พ.ศ. ๒๕๔๗ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๓๐ มาตรา ๑๘๔ และมาตรา ๑๘๕ หรือไม่

ความเห็น

คำร้องนี้เป็นคดีที่ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่า บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๒ พ.ศ. ๒๕๔๗

ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ ที่ใช้บังคับในขณะยื่นคำร้องหรือไม่ ต่อมาในระหว่างพิจารณาคดีรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ประกาศใช้บังคับ จึงมีประเด็นเบื้องต้นที่ต้องพิจารณาก่อนว่า กรณีมีเหตุพิจารณาวินิจฉัยตามประเด็นแห่งคดีของคำร้องนี้ต่อไป หรือไม่

เห็นว่า การตรวจสอบความชอบด้วยรัฐธรรมนูญของบทบัญญัติแห่งกฎหมายใด ต้องพิจารณาว่า บทบัญญัติกฎหมายนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญฉบับที่ใช้บังคับในขณะศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัยสำหรับคำร้องนี้ศาลรัฐธรรมนูญได้รับไว้พิจารณาวินิจฉัยก่อนที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ใช้บังคับ โดยผู้ร้องโต้แย้งความชอบด้วยรัฐธรรมนูญว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ศาลจะใช้บังคับแก่คดีขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๓๐ มาตรา ๒๑๘ และมาตรา ๒๑๙ แต่อย่างไรก็ตาม รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ได้นำหลักการแห่งบทบัญญัติดังกล่าวมาบัญญัติไว้เป็นหลักการเดียวกันกับมาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๓๐ มาตรา ๑๘๔ และมาตรา ๑๘๕ ด้วยเช่นกัน ดังนั้น เมื่อยังไม่มีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนเกี่ยวกับบทบัญญัติแห่งกฎหมายนี้ กรณีจึงมีเหตุสมควรพิจารณาวินิจฉัยประเด็นตามคำร้องนี้ต่อไป

เมื่อพิจารณาคำร้องแล้วมีประเด็นที่ต้องพิจารณาวินิจฉัยว่า พระราชบัญญัติบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๒ พ.ศ. ๒๕๔๗ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๘ และมาตรา ๓๐ หรือไม่ และพระราชบัญญัติบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๒ พ.ศ. ๒๕๔๗ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๓๐ มาตรา ๑๘๔ และมาตรา ๑๘๕ หรือไม่

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ และมาตรา ๓๐ เป็นบทบัญญัติในหมวด ๓ ว่าด้วยสิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทย โดยมาตรา ๒๗ เป็นบทบัญญัติ

รับรองสิทธิและเสรีภาพตามที่บัญญัติในรัฐธรรมนูญ ทั้งโดยชัดแจ้ง โดยปริยายหรือโดยคำวินิจฉัยของ ศาลรัฐธรรมนูญ ว่าได้รับความคุ้มครองและผูกพันรัฐสภา คณะรัฐมนตรี ศาล รวมทั้งองค์กรตามรัฐธรรมนูญ และหน่วยงานของรัฐโดยตรงในการตรากฎหมาย การใช้บังคับกฎหมาย และการตีความกฎหมาย มาตรา ๒๕ เป็นบทบัญญัติที่เป็นหลักประกันความมั่นคงแห่งสิทธิและเสรีภาพที่ว่า การจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้ นั้น จะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เฉพาะเพื่อการที่รัฐธรรมนูญนี้กำหนดไว้และเท่าที่จำเป็น และจะกระทบกระเทือนสาระสำคัญแห่งสิทธิและเสรีภาพนั้นมิได้ ทั้งนี้ กฎหมายดังกล่าวต้องมีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไปและไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดกรณีหนึ่งหรือแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเจาะจง ทั้งต้องระบอบบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญที่ให้อำนาจในการตรากฎหมายนั้นด้วย ทั้งนี้ให้นำมาใช้บังคับกับกฎที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายโดยอนุโลม และมาตรา ๓๐ เป็นบทบัญญัติรับรองหลักความเสมอภาคที่ให้ความคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทยซึ่งมีหลักการว่าบุคคลทุกคนมีความเสมอภาคในกฎหมาย และได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายอย่างเท่าเทียมกันชายและหญิงมีสิทธิเท่าเทียมกัน การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคลเพราะเหตุแห่งความแตกต่างจะกระทำมิได้ ส่วนมาตรา ๑๘๔ และมาตรา ๑๘๕ เป็นบทบัญญัติในหมวด ๘ ว่าด้วยคณะรัฐมนตรีโดยมาตรา ๑๘๔ เป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับอำนาจตราพระราชกำหนดที่มีผลใช้บังคับดังเช่นพระราชบัญญัติซึ่งต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไข ขั้นตอน และวิธีการตราตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ และมาตรา ๑๘๕ เป็นบทบัญญัติให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภาจำนวนที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่งมีสิทธิเข้าชื่อเสนอความเห็นต่อประธานที่ตนเป็นสมาชิกโต้แย้งความชอบด้วยรัฐธรรมนูญของพระราชกำหนดก่อนที่สภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภาจะได้อนุมัติตามมาตรา ๑๘๔ วรรคสามว่า พระราชกำหนดนั้นไม่เป็นไปตามมาตรา ๑๘๔ วรรคหนึ่งและวรรคสอง และให้ส่งความเห็นไปยังศาลรัฐธรรมนูญเพื่อวินิจฉัยโดยให้ผลของพระราชกำหนดที่ไม่เป็นไปตามมาตรา ๑๘๔ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ไม่มีผลบังคับมาตั้งแต่ต้น

สำหรับพระราชบัญญัติบรรษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๒ เป็นกฎหมายจัดตั้งบรรษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยขึ้นมีฐานะเป็นนิติบุคคล มีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยเหลือการจัดตั้ง การขยาย และปรับปรุงการอุตสาหกรรมส่วนเอกชนให้ทันสมัยและสนับสนุนให้เอกชนทั้งในและนอกราชอาณาจักรร่วมลงทุนภาคอุตสาหกรรม ส่วนพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติม

พระราชบัญญัติบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๒ พ.ศ. ๒๕๔๗ เป็นบทบัญญัติว่าด้วยหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการควบกิจการหรือโอนกิจการของบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย โดยความในมาตรา ๓ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๒ พ.ศ. ๒๕๔๗ บัญญัติให้เพิ่มความเป็นหมวด ๕ การควบกิจการหรือโอนกิจการ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ และมาตรา ๓๔ โดยมีวัตถุประสงค์ในการแก้ไขเพิ่มเติมว่า “จำเป็นต้องพัฒนาและส่งเสริมให้ระบบสถาบันการเงินของประเทศมีความเข้มแข็งและมั่นคงยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๒ เพื่อให้บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยสามารถควบกิจการกับธนาคารพาณิชย์หรือสถาบันการเงินหรือโอนกิจการทั้งหมดให้แก่ธนาคารพาณิชย์หรือสถาบันการเงินได้ ซึ่งจะทำให้สามารถนำความเชี่ยวชาญและความสามารถในการพัฒนาและส่งเสริมภาคอุตสาหกรรมของบริษัทมารวมกับธนาคารพาณิชย์หรือสถาบันการเงินที่มีแหล่งเงินทุนและมีความสามารถในการดำเนินธุรกิจพาณิชย์ที่หลากหลายอันจะมีผลทำให้เป็นการสร้างความเข้มแข็งให้แก่สถาบันการเงินที่จะสนับสนุนให้เกิดความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศในภาพรวมขึ้นได้” โดยมาตรา ๒๖ เป็นบทบัญญัติว่าด้วยนิยามศัพท์คำว่า “ธนาคารพาณิชย์” หมายความว่า ธนาคารพาณิชย์ตามกฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์ และ “สถาบันการเงิน” หมายความว่า สถาบันการเงินตามกฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์ มาตรา ๒๘ เป็นบทบัญญัติให้นำบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๐๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๐๕ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๓๘ ตรี มาตรา ๓๘ จัตวา มาตรา ๓๘ เบญจ มาตรา ๓๘ ฉ และมาตรา ๓๘ สัตต ซึ่งเกี่ยวกับการควบกิจการมาใช้บังคับแก่การดำเนินการเพื่อควบกิจการหรือโอนกิจการของบริษัท แล้วแต่กรณี โดยอนุโลม และมาตรา ๓๔ เป็นบทบัญญัติให้พระราชบัญญัติบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติมเป็นอันยกเลิก เมื่อดำเนินการควบกิจการหรือโอนกิจการของบริษัทเสร็จสิ้นแล้ว และเมื่อนายทะเบียนรับจดทะเบียนการควบกิจการแล้วหรือเมื่อบริษัทได้โอนกิจการเสร็จเรียบร้อยแล้ว ให้รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษาแสดงการควบหรือโอนกิจการของบริษัทเสร็จสิ้น

ในประเด็นว่า พระราชบัญญัติบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๒ พ.ศ. ๒๕๔๗ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๘ และมาตรา ๓๐ หรือไม่ เห็นว่า มาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๘ เป็นเพียงบทบัญญัติเพื่อให้บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยสามารถควบกิจการกับธนาคารพาณิชย์หรือสถาบันการเงินหรือโอนกิจการทั้งหมดให้แก่ธนาคารพาณิชย์หรือสถาบันการเงินได้ อันมีผลให้สถาบันการเงินเข้มแข็งและสนับสนุนให้เกิดความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศในภาพรวมขึ้น ซึ่งเป็นวัตถุประสงค์ของพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมนี้เท่านั้น เนื่องจากพระราชบัญญัติบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๒ ไม่ได้บัญญัติเกี่ยวกับการควบกิจการกับธนาคารพาณิชย์หรือสถาบันการเงินไว้ มาตรา ๒๘ จึงให้นำความในมาตรา ๓๘ ตี มาตรา ๓๘ จัตวา มาตรา ๓๘ เบญจ มาตรา ๓๘ ฉ และมาตรา ๓๘ สัตต แห่งพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๐๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๐๕ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม ซึ่งศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยที่ ๘ - ๑๑/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๔๖ วินิจฉัยไว้ว่า “พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๐๕ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๑ ที่เพิ่มมาตรา ๓๘ ทวิ มาตรา ๓๘ ตี มาตรา ๓๘ จัตวา มาตรา ๓๘ เบญจ มาตรา ๓๘ ฉ และมาตรา ๓๘ สัตต แห่งพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๐๕ ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๘” นอกจากนี้มาตรา ๒๘ ไม่ได้เป็นบทบัญญัติที่ให้บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยต้องควบหรือโอนกิจการกับธนาคารพาณิชย์หรือสถาบันการเงินใดเป็นการเจาะจงตามที่ผู้ร้องกล่าวอ้าง ซึ่งการที่จะมีการควบหรือโอนกิจการหรือไม่นั้น ต้องเป็นไปตามมาตรา ๒๗ วรรคหนึ่ง กล่าวคือ บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยอาจควบกิจการหรือโอนกิจการทั้งหมดได้ โดยที่ประชุมผู้ถือหุ้นลงมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนเสียงทั้งหมดของผู้ถือหุ้นซึ่งมาประชุมและมีสิทธิออกเสียงลงคะแนน และยังได้บัญญัติเกี่ยวกับสิทธิและหน้าที่ในมาตรา ๓๑ ไว้ว่า ให้นำบทบัญญัติของพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. ๒๕๓๕ ว่าด้วยการควบบริษัท โดยเฉพาะมาตรา ๑๔๖ วรรคสอง และมาตรา ๑๕๓ มาใช้บังคับแก่การดำเนินการเพื่อโอนกิจการของบริษัทโดยอนุโลม ซึ่งบทบัญญัตินี้ดังกล่าวมีสาระสรุปได้ว่า เมื่อมีการควบหรือโอนกิจการแล้ว ธนาคารพาณิชย์หรือ

สถาบันการเงินนั้นจะได้อำนาจไปทั้งทรัพย์สิน หนี้ สิทธิ หน้าที่ และความรับผิดชอบของบรรษัททั้งหมด จึงเห็นได้ว่า บทบัญญัติมาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๘ เป็นบทบัญญัติที่เป็นไปตามเงื่อนไขที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้เกี่ยวกับสิทธิและเสรีภาพแล้ว กล่าวคือ เป็นบทบัญญัติที่มีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไป ไม่ได้ใช้บังคับแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเจาะจง อีกทั้งไม่ได้กระทบกระเทือนสาระสำคัญของสิทธิและเสรีภาพของบุคคล โดยกระทำเท่าที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของกฎหมายและเพื่อให้ความเป็นธรรมแก่ทุกฝ่าย และมีผลใช้บังคับกับบุคคลตามที่บัญญัติไว้อย่างเสมอกันในกฎหมาย ไม่ได้ยกเว้นใช้แก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งหรือกรณีใดกรณีหนึ่ง อันทำให้บุคคลไม่ได้รับความเสมอภาคกัน หรือไม่ได้รับความคุ้มครองอย่างเท่าเทียมกัน อีกทั้งไม่ได้เป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคลเพราะเหตุแห่งความแตกต่าง ดังนั้น พระราชบัญญัติบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๒ พ.ศ. ๒๕๔๗ จึงมิได้เป็นการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๓๐ ตามที่ผู้ร้องอ้างแต่อย่างใด

ในประเด็นว่า พระราชบัญญัติบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๒ พ.ศ. ๒๕๔๗ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๓๐ หรือไม่ เห็นว่า มาตรา ๓๔ เป็นบทบัญญัติกำหนดเงื่อนไขระยะเวลาสิ้นสุดการใช้บังคับของกฎหมายภายหลังที่ได้ดำเนินการควบกิจการหรือโอนกิจการของบรรษัทเสร็จสิ้นแล้ว ทั้งนี้ ให้รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษาแสดงการควบหรือโอนกิจการของบรรษัทเสร็จสิ้นการที่มาตรา ๓๔ บัญญัติให้กฎหมายว่าด้วยบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยยกเลิก จึงเป็นบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ไม่ได้กระทบกระเทือนสาระสำคัญของสิทธิและเสรีภาพของบุคคล โดยกระทำเท่าที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของกฎหมาย และมีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไปกับบุคคลอย่างเสมอกันในกฎหมาย ไม่ได้ยกเว้นใช้แก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งหรือกรณีใดกรณีหนึ่ง อันทำให้บุคคลไม่ได้รับความเสมอภาคกัน หรือไม่ได้รับความคุ้มครองอย่างเท่าเทียมกัน อีกทั้งไม่ได้เป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคลเพราะเหตุแห่งความแตกต่าง และไม่ใช่ว่าเป็นเรื่องการใช้อำนาจขององค์กร

โดยไม่คำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิ เสรีภาพ และความเสมอภาคตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ ตามที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้ ดังนั้น พระราชบัญญัติบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๒ พ.ศ. ๒๕๔๗ จึงมิได้เป็นการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ และมาตรา ๓๐ ตามที่ผู้ร้องอ้าง แต่อย่างใด

สำหรับประเด็นที่ว่า พระราชบัญญัติบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติบริษัทเงินทุน อุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๒ พ.ศ. ๒๕๔๗ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๔ และมาตรา ๑๘๕ หรือไม่ เห็นว่า ศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัยที่ ๘ - ๑๑/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๔๖ วินิจฉัยไว้แล้วว่า “กรณีตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ นั้น ให้สิทธิแก่คู่ความโต้แย้งว่า บทบัญญัติแห่งกฎหมายต้องด้วยบทบัญญัติมาตรา ๖ คือขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญหรือไม่มิได้ให้ สิทธิโต้แย้งว่า กระบวนการตรากฎหมายขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญหรือไม่ แต่ประการใดประกอบกับ การใช้สิทธิเพื่อโต้แย้งเกี่ยวกับกระบวนการตรากฎหมายกรณีของพระราชกำหนดว่าเป็นไปตาม รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๘ วรรคหนึ่ง หรือไม่ เป็นสิทธิเฉพาะของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิก วุฒิสภาคณะที่รัฐธรรมนูญได้บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๑๘ เท่านั้น ศาลรัฐธรรมนูญจึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัย” ดังนั้น กรณีที่ผู้ร้องโต้แย้งว่ากฎหมายที่ศาลยุติธรรมจะใช้บังคับแก่คดีของผู้ร้องตราขึ้นโดยไม่ถูกต้อง ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๘๔ (รัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ เป็นมาตรา ๒๑๘) และมาตรา ๑๘๕ (รัฐธรรมนูญแห่ง ราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ เป็นมาตรา ๒๑๘) นั้น รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๑ มิได้ให้สิทธิผู้ร้องโต้แย้งเกี่ยวกับกระบวนการตรากฎหมาย จึงไม่ จำต้องวินิจฉัยในประเด็นนี้

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้นจึงเห็นว่า พระราชบัญญัติบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติม พระราชบัญญัติบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๒ พ.ศ. ๒๕๔๗ ไม่ขัดหรือแย้ง

ต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๓๐ และพระราชบัญญัติบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๒ พ.ศ. ๒๕๔๗ ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๓๐

นายชัช ชลวร
ประธานศาลรัฐธรรมนูญ